

CONGREGATION
SHOMREI EMUNAH

THE
CONTEMPORARY
CONVERSION
CONTROVERSY

PART II

“*GERUS L’SHEM ISHUS*”:
CONVERSION FOR THE PURPOSE OF MARRIAGE

MOTZEI SHABBOS PARSHAS YISRO
20 SHEVAT 5768
JANUARY 26, 2008

(1) גמ' יבמות (כד):

מתני'. הנטען ... על העוברת כוכבים ונתגירה - הרי זה לא יכנס, ואם נכנס - אין מוציאין מירו. גמ'. הא גיורת מיהא היא; ורמינה: אחד איש שנתגיר לשום אשה, ואחד אשה שנתגירה לשום איש, וכן מי שנתגיר לשום שולחן מלכים, לשום עבדי שלמה - אין גרים, דברי ר' נחמה; שהיה רב נחמה אומר: אחד גרי אריות, ואחד גרי חלומות, ואחד גרי מרכז ואスター - אין גרים, עד שיתגירו בזמן הזה; בזמן הזה ס"ד? אלא אםא: כבזמן הזהו הוא איתמר עלה, א"ר יצחק בר שמואל בר מرتא משמיה דרב: הלכה כדרכי האומר כולם גרים הם.

רמב"ם (איסורי ביאה גניז-טו, ז)

יד... שהמצוה הנכונה כשיבא הגור או הגיורת להtaggor בודקין אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשבייל שרה שיזכה לה או מפני הפחד בא להכנס לדת, אם איש הוא בודקין אחריו שמא עינוי נתן באשה יהודית, ואם אשה היא בודקין שמא עינוי נתנה בבחורי ישראל, אם לא נמצא להם עילה מודעין אותן כבוד על התורה וטורח שיש בשתייתה על עמי הארץ כדי שיפרשו, אם קבלו ולא פירשו וראו אותן שחוור מהאהבה מקבלים אותן ... (טו) לפיכך לא קבלו בית דין גרים כל ימי דור ושלמה ... שכל החורמן העכו"ם בשבייל דבר מהבל

- העולם אינו מגרי הצדק ... (יז) גור שלא בדקו אחריו או שלא הודיעו המצות ועונשן ומול וטבל בפני ג' הדינות ה"ז גור, אפילו נודע שבшибיל דבר הוא מתגייר הוואיל ומול וטבל יצא מכלל העכו"ם וחושש לו עד שתתבאר צדקתו, ואפילו חור ועובד בו"ם הרי הוא כישראל מומר שקדושים קדושים ...

שולחן ערוך (י"ד רשות:ב)

בשיבא הגור להtaggor, בודקים אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשבייל שרה שיזכה לה או מפני הפחד בא להכנס לדת. אם איש הוא, בודקין אחריו שמא עינוי נתן באשה יהודית. ואם אשה היא, בודקין אחריה שמא עינוי נתנה בבחורי ישראל, אם לא נמצא מודיעין להם כבוד על התורה וטורח שיש בשתייתה על עמי הארץ, כדי שיפרשו. אם קבלו ולא פירשו, וראו אותם שחוור מהאהבה, מקבלים אותם. ואם לא בדקו אחריו, או שלא הודיעו שכר המצות ועונשן, ומול וטבל בפני ג' הדינות, ה"ז גור אף נודע שבшибיל דבר הוא מתגייר, הוואיל ומול וטבל יצא מכלל העובדי כוכבים, וחוששים לו עד שתתברר צדקתו; ואפילו חור ועובד עבורת כוכבים, הרי הוא כישראל מומר שקדושים קדושים.

same ease as one changes his car. Religious doctrines have been watered down by the Reform and Conservative ministers to a point where those subscribing to them feel no obligation to live in any way different from the non-Jews about us. Needless to say, conversion to Judaism without commitment to observance has no validity whatever, and the spuriously converted person remains in the eyes of Halochah a non-Jew as before. A large

I. The motive must be established; Halochah insists upon sincerity. The wish to enter the Jewish fold must be motivated by conviction, by spiritual not ulterior, purpose. Those who are prompted to embrace Judaism by the desire to contract an advantageous marriage, or by the hope of wealth or honor, or by fear or superstitious reaction to dreams, should be excluded from the Jewish fold. Halochah wel-

comes with open arms converts of the type of Ruth, whose genuineness stands out beyond doubt, and frowns upon converts who have ulterior considerations. It is not in numbers that Judaism finds its strength. Not quantity, but rather quality—a genuine commitment to Torah—is the element of paramount importance.

R. Mailech Scheckter,
"The Problem of
Conversion Today,"
Jewish Life,
Aug-Sep, 1965,

(2) חידושים הריטב"א (במota שט)

הלכה כולן גרים. פ"י דגמרא גmir לה דרבנן פלייגי על ר' נחמה וסתם מתני' קרבען הוא, והקשו בתוספות כיון דגרי ארויות גרים הן לדרבנן למה אמרו שהם כגויים למ"ד גרי ארויות הם? ותירצ'ו דשאני התם שהכתוב אומר עליהם ואת אלהיהם היו עובדים לומר שלא נתגינו' בלב שלם מעולם ולא קבלו עליהם, ומאן דמקשר התם סבר נתגינו' בלב שלם אלא חזרו לסתום, אבל הכא כיון דעתגינו' וקיבלו עליהם חזקה הוא DAGAV אונסיה גמורו וקיבלו ואע"ג דמחמת האונס הוה גירות הוא אליבא דרבנן.

שו"ת אחיעזר (ח"ג סי' כו)

ויל לר' נחמי דשאני גירות מכל הקניים, דעתם קבלת המצות והגירות הי' דברים שבלב וכ"ז שלא נתגין' בלב שלם לה' גור, ואפילו היכא דלא' אומדנא דmockח שכונתו לשם אישות או לשם ד"א אם באמת כוון לשם ד"א

ליה גר כיוון דלבו בל עמו. (ג) והנה להלכה דקי"ל דכלם גרים הם מבואר בראשונים וכבריתב"א בשם הרמב"ן רטעם הדבר דכיוון דנתג'ירו וקבלו עליהם חזקה דאגב אונס"יו גMRI וקובלי, ובפשותו נראה דआעפ"ד אומדןא דומочך דכונתו לשם אישות, מ"מ משום אונס הרצון גמר ומKENI יקבל הנירות בלב שלם, ואיכא אומדןא שגמר ומקבל בלב שלם, והנה בדיון זה מבואר בראשונים ובשו"ע דאפשר נודע שבשביל דבר הוא מתגייר הוואיל ומכל הנקרים וחוששים לו עד שתתברר צדקתו כיוון דאין כאן אומדןא שאינו מקבל בלב שלם, לו יהי שבאמת אין מקבל בלב שלם מה בכך, הרי דברים שבלב אינם דברים ואומדןא דומוח אין כאן, אדרבא הרי אומדןא שכונתו בלב שלם דמשום אונס"יו גמר ומקבל.

(n2:2) Monk 283

א) ליסוף הדגן דנדינענד כוֹלֵס גְּרִים הַס עֲמָעַ
צְהָלִים וּמְכֻנּוֹת גְּנוּיָה לְעוֹנִית וְגַלְגָּלֶת
אַחֲה וּכְזָה הוּא וְזָהָם וְכַיּוֹן צְמַנְיָרוֹ וְהַגָּלוֹ עַלְלִיס.
חוֹקָק פָּוָךְ וְהַגָּנוֹן חָסִיכָה גְּנוּרִי וְקַנְגָּלוֹ כּוֹזָבָה כְּפָרְטָעָה זָקָן
וְלֹא הַטָּעָס הַמְּוֹרָוֹן) וְגַהְהָ נְחַלְיוֹהָן וְנִנְיָיִן זָנִיִּי
צָהָאת בְּעַמְּקוֹב לְיִמְגָּזָב בְּתוֹבָה מְהֻמָּה" וְנוּבָר וְעַנְעָנִי הַסְּנָר
הַדָּגָן גְּדוֹר וְכַיּוֹן תְּחִילָה יְכוֹן לְהַסִּיר וְעַלְלִי לְחַדְחִים
חַלְלָה נְהַקְלָת הַדָּגָן הַגְּדוֹר וְוּנוּוֹ לְס עַי"ז צִיחָוָס עַל

זָוְכָר לוֹ חָנוֹן וְנַגְדָּחָקָה צָבָל וְהָגָה צָנִיִּי הַלָּס צָלָן הוּא
(גְּנוּסְטָלְפָלִין) לְכָן גְּנוּר וְזָקָנִי, וְנוֹזָהָה גְּנוּסָר וְוּדָעָה
כַּיּוֹן זָרָק גְּנוּר הַגָּנוֹר וְלֹא לְחַזְגָּן עַל צָלָחָרִיס) חַלְלָה חַקָּה
זְוּזָע הַהְלָגָם אֲכִילָת הַלְּגָם יְכוֹן הוּא לְהַגָּיָה וְוּזָעָה

ודע שאעפ"י שהדין כבר מימי התנאים זיל הוא שבריעבד כולם גרים הם, יש לי חשש רציני בזהז', לפי שלפניהם בישראל, היה העברין נבזה ונרדף בעמו, וע"כ בשיקבל עלייו גוי יהודות, אעפ"י שהסיבה הראוניה שהניעתו לבן התנה אישות, הרי ידע שייא מעצבו רע מאור בחברה היהודית, וממה ברוחה הגוית יהא תלוש ונעקר), אם לא תנתנו כתרה, משא"כ בימינו שכ"כ הרבה יש חפסים, ולא רק שאינם מתקשים בגלול זה, אלא שעומדים עוד בראש האומה והקהלות, וע"כ יש לחוש שאיננו באמת מקבל עלייו לשמר את המצוות, אלא שימוש הסיבה, והוא אומר בפיו, אבל ליבו בל עמו, והריטיב"א אומר שאגב אונס גמר וקיבול, ובימינו ייל שאגב אונס הווא אומר מה שהוא אבל למה לו לגמר בדעתו לשמר באמת וד"ל, וע"כ היום האחריות מוטלת ביותר על הרוב להתבונן בכל מקרה עד שתתיישב דעתו עליו שבני אדם הללו מסתבר שbamת ישמרו את דת קדשנו.

In our days the objective of conversion for marriage is not to be classified in the same category of ulterior motive as in the past. Surely in former eras, conversion seemed to be the only way through which a couple from different faiths could be united in wedlock. Today, with the

recourse of civil marriage, this is no longer the case. A desire to establish a home in a unified religious commitment and to bring up the prospective children as Jews obviously savors more of sincerity than of personal gain and advantage.

P. Melch
Schachter

شو"ת הרמב"ם (ס"י ריא) (3)

ווצריכים בית דין אחר זאת השמעה אשר לא טובה לבפטו או ישחררה וישנה לאשה, אף"י שיש בה כעין עברה, לפי שהנטען על המשפחה ונשתחררה אסור לו לישנה לכתחה לפי שכבר פסקנו פעמיים אחדות בכאן ואלו המקרים, ישחררה וישנה. ועשינו זאת מפני תקנת השביס ואמנון מوطב שיأكل רוטב ולא שמן עצמו. ונסמכנו על דבריהם ועל "עת לעשות ל"י הפרו תורתך".

שות'ת משפטן עוזיאל (ח"א יו"ד סי' יד)

בஹוטי משרות בקדש בעוב"י סאלוניוק נשאלתי באיש מישראל שנשא לו אשה נכricht ושהה עמה כמה שנים וילדיה לו בנים ועתה באה האשה להtagiyir ולהנשא בחו"ק כדמוי לבעל זה שנשאה לו לאשה בגוותה ועל זה נשאלתי: אם רשאים בית דין להזוקק לה לגירה, כיון שהדעת נוטה לומר שאשה זו אינה מתగירת לשם גירות אלא כדי להנשא לו כdot משא ויישראל:

בדין קבלת הגור פסק מרן ז"ל (יור"ד סי' רס"ח סעיף י"ב) כшибוא הגור להtagiyir בודקים אחריו... دون מינה בנדרון
דידן שגואה זו נשואה כבר לישראל ובהכנסה מעתה בברית היהדות תתקרב יותר וייתר אל משפחת בעלה
ותורתו ועוד ذات שבניה הנולדים לה ואלה שילוחה מהעתה יהיו יהודים גמורים, הרי זה דומה לאותו מעשה
ההלו ורבי חייא שבתו שסופם יהיו גרים גמורים ורשאים, או יותר נכון, מצוה עליהם לקרבם ולהכנסם בברית
תורת ישראל ולהוציא נגע התערובת שהוא נגע ממאריך בכרם בית ישראל... הרמב"ם ז"ל (תשובה פאר הדור
ס"י קל"ב)... פסקנו כך מפני תקנת השבים ואמרנו מوطב שייכל רוטב ולא שומן עצמו ומכנו על אמרם עת
לעשות לה הפרו תורה ויכול לישאה עכ"ל, ודבריו היקרים אלה הם לנו לעניין בכל דבר שאין בו אסור גמור
בגון הנטען או הנשי עם הגיה ונתגרה שאם לא נתיר נשואה עמה אחרי גרותה ישארו נשואים כל ימיהם בגוותה
ובניהם יהיו תערובות נערקרים מادرמת ישראל, וה' בחסדו ישיבנו למوطב...

שות'ת משפטן עוזיאל (ח"ב יו"ד סי' נח)

עוד זאת. נכricht הנשואה כבר לישראל עדיפה טפי שהרי אין כאן עילה להtagiyrot הויאיל ונשואה וחיה אותו
בשלום גם בגויתה. וכשבאה להtagiyir מעשה מוכיחין שעשוה ואת שם התקרבותה אל היהדות. וכਮעשה רות
שאמרה: עמק עמי ואלהיך אלהי. כן זאת נמשכת אחר בעל להסתפק אל נחלת ה' עמו נחלתו כאמור: כי חיל
ה' עמו יעקב חבל נחלתו. ובגון זה מצוה לקלם... ובנכricht שהיא כבר נשואה לישראל. מעשה מוכיחים
שהיא באה להtagiyir לשם שמים ולפיכך מצוה לקרבנה. וכל שכן הוא שמצוה לקרב בת ישראל שנולדה מנכricht
ונשאת לישראל. וداع"ג שהבני נגדרים אחרי אם והם נברים לכל דבריהם, מכל מקום מזורע ישראל באו וממצוה
להשבים אל צור מחייבם אלו האבות לבלי ידח ממן נדח. מטעמים אלה מותר ומצוה לקבל את שתית הנכricht
האם ובתה. להציל את ילדי זרע ישראל מאבדון ואת איש ישראל מחטא ועון תמידי של כי חיל יהודה קדש
ובעל בת אל נבר יכרת ה' אשר יעשה ערד ועונה מהали יעקב ומגישי מנחה לה' צבאות (מלacci ב' יא – יב).

שות'ת פסקי עוזיאל בשאלות הזמן (ס"י סה)

ובדורנו זה אחריות وكשה מادر נעלית דלת בפני גרים לפי שהיא פותחת שערם רחבם ודוחפת אנשים ונשים
ミישראל להמיר דתם ויצאת מכלל ישראל או להטמע בגויים, ויש בזה ממש אזהרת רוז"ל: לעולם תהא שמאל
דוחה וימין מקרבת (סוטה מ"ז). ואדם מישראל שנטמע או שנדרה מישראל נחף לאויב ישראל בנפש, כמו
שההיסטוריה מעידה על זה בהרבה מקרים והרבה דורות... מכל מקום לבנייהם ווראי שאנן חייבים לקרבם לא
מבעיא אם הם בני ישראל שבנייה הם ישראלים גמורים אלא אפילו אם הם בני גויה הרי מזורע ישראל המה,
ואלה הם בבחינת צאן אבודות, וירא אנכי שאם נדרה אותן לגמרי על ידי זה שלא נקבע את הוריהם לגורות
נתבע לדין, ויאמר עליינו: את הנדרת לא השיבות ואת האובdet לא בקשתם (יחזקאל ל"ד), וגדולה היא תוכחה
זאת מאותה התוכחה של קבלת גרים (יור"ד סי' רס"ח סעיף י"ב) ועל גנון זה נאמר: هو מחשב הפסד מצוה כנגד
שכרה ושכר עבירה כנגד הפסודה (אבות פ"ב מ"א). מטעם זה הנני אומר מوطב לנו שלא נסור מדברי רבותינו
שמסרו הלכה זאת לפ' ראות עיני הדינים שכונתם לשם שמים.

who are insincere. Then Rabbi Uziel adds that since in our generation intermarriage is common in civil courts, we are often forced to convert the non-Jewish partner in order to free the couple from the prohibition of intermarriage. We must also do so in order to spare their children who would otherwise be lost to the Jewish fold.³ If we are faced with a *de facto* mixed marriage we are permitted to convert the non-Jewish spouse and the children, when applicable. If this is true when a couple is already married, it is obviously true before they have begun a forbidden marriage relationship. The conversion could offset future transgressions and religious difficulties.

... בשעת הסואנה לפק יהודיו אשה נכריי ברוסיה ובא עמה למורינה זו ובחזקתו היהודים והתגנוגה כיהודים בכשרות ושבת כרגיל במדינה זו גם נצברו יולדיהם לישיבות והבנויות אינם יודעים טיב אמת שהיה נכricht שלא נתבירת עמהה כא זה אש אל הרוב לפחות לו קרוישו עם אשתו והוא נוכנה להמגיר כדמיין כי כך היה דעתה מראש אלא טלא עשותה עד כה מפני הבושה. — והנה התר האכבלנות של האשה אף שהוא בגול בעל, כבר נסתפס ע"פ דבורי קרכט בתסובומו מסוט מוסכ וככ. אבל העאללה בונה היא עיר הילדיים, שהאב אין

Like Peter (4)

গুরু প্রকাশ

אר עייר הירח **הרמכ"ס** זיל מיטען מוטב שייאלך רוחב וכור נאכער
זוהויל רקס אידינא דמתהינין הדגנון, ובפטחה כנענית, א אט
שאחוורה בעל כויהה תרי היא כישראליות גמורה, מה **שאן** כו' בגנרטיה שבאות
ההתגוניה, דככאו גוונא חרושצון לעצם הגירות כטו שכתוב **הרמכ"ס** בה'
איסטוריו באהא פ"ג הלכה טו' והלה' י"ז. ולפוארה משמע דמאי **"ווחוששין"**

ומסימים בהזיה"ל סוף סוף אם באה להתגירה כדי שתהיה נשואה לו בדת ירושלמית (או גזירות שביל אישות דחא אמרונו'ם דבשביל אישות אינו מחייבין הינע אם מתגירות מסוימות אישות דבלאו הци לא ישאנן) וויסי הגאנדיך' איזהו מילוי העיר כוון דהיא נשואה לו מוקודם בחוקי המஸלה ואינו יכול להוציאה לא שיק' עוד החשש שבשביל אישות או אס לפַי ראות עני היב"ד סופה לעשות לשם שמיט (ועיין בי"ד סי' ברטמ' ע"כ אות ב') מקבלין אותה ומוריד לכונסה אחר כך מטעם שבתנ' הרמבי' אל בתשובתו מוטב שייכל רוטב ורבו.

על אזרחות הדור ומציג מאו"ד אמריקאי שיתודע נשא נכירות עס"י חוכם המדרינה היינו אצל סופט שלום, ואח"כ חוץ ובבעל לניריה ולעשות נשואין כבוד משה וישראל.

והגה פשטota הוגה הרבר שאין מקבלין אותה, שהרוי משנה מפורשת
היא במשמעותה דף כ"ד ע"ב התשען ומי על הגדרות ונוגיירה גורי וזה לא
שם ענייה נתנה בבחורי ישראל עכ"ל, ומכאן תולא דעunning בבחירה סכל
עין ויריות הווא רך בשביל זה ואת ועוד אהרת, גורי לכל הזרות ארך
ווא לקבל עול מבנותם כל הזרה, גומרה ערוכה היא בבחורות דף ל' ע"ב
עכ"ס שבא לקלד דברי תורה חז' מדבר אחד אין מקבלין אותן, ר' יוסי
ברבי אומר אPsiלו ודוחוק אחד מדבריו סופרים ע"כ, ובמדינה זו רובם המ-
מחילו שבת רחמנא ליאלו מלכתחלה אין מקבלים עליהם כל התורה,
מןין שורה דבריהם כבר נשבעים לום לתהית.

infe
skine
 (λ^{γ_0})

$$(\lambda T_0)$$

(80-10-0) 2482-2728 5431 106 216 Me

רכמן חורן נטהנה. אף כי הרגלה מדכרי סטמואן לו נצת
הכי טל מטבח רחוב גלי מטבחו יוציא עמה לדסה ומוקמה,
ויחי נרוך דרכיו לנטהנה, בזוז ודר מטה נטהנה
כמאנע וכמ"ס כען זה נצטט מה"ע [ס"ק קמ"ר] (ק"ג)

ב- יונאי, ווס כוה נס הרגינט, וגס לוזיא נסלה נגדרים
בזומיט, מין דעכ"ט חזון נציגי גלום יוס מרכמת רעה
הפטו נלטיג לסת' למד למס מטולה לו, ומ"ב ג' ג' ב'

וְעַגְמִים קָבִינִים מֵהֶם מִנְיָנִים לְפָנָיו וְלֹא
מֵלֵין חַזְקָה עֲזָרָה מִלְחָמָה דְּרוֹנָנוּ וְכֵן וְלֹא
נִסְמָךְ נְמָוֹן דְּבָרָה מֵהֶם כּוֹתָה פִּוְתָחָן
וְעַדְעָות נְשָׁלוֹן נְמָקוֹם הַגְּדוּלָה יְהִי דְּסֻקָּן גָּדוֹלָה נְמָיו הַגְּדוֹלָה
וְלֹמְדָמָה כִּי מִזְמָמָן מִדְנִי הַגְּדוּלָה סְבָבָמָן נְמָמוֹן דְּבָקָעָו
לִימָן לוֹמָד וּמְמָן הַסְּיוֹת זָס וְלֹא רְבָּה, וְכֵן מִלְחָמָה נְמָוֹן
כָּל חָדָם לְפָסִיד נְגִזָּה וְנָס הַרְיָה גְּדוֹלָה וְסָעָה נְסָחָתָה,
וְמִלְחָמָה כּוֹתָה נְכָה כָּלָתָה יְמָכָלָן וְצָהָרָיָה מִתְנִירָה מִכְתָּבָה
דְּלָעוֹנִיסָּה נְעַמָּה. וְמֵה "רְוָם לְאָגָב נִילָּה נְלֹעֲגִיאָה מַדָּה, נְלֹעֲגִיאָה

זהה צייד חטף שלן מהני נמפסה צחצלה ממו ממדיניות
חאכט וולדתם הלאר צס ימן קדם פחדו, ומלהע
מעטא גלחד טריה נוי נטן מהנה וצמד אין ניכרים
שמהרין פלאו ננבריהם והם עמל כהה בעומס, ומיל' צור
לכיתם לאין עמה רוחמה נטמגין. ואכלהו מותם מלה מה
ואזותם. גיסקו גאנטלמו צוקטליים קפם נוּז.

הנובגה נציג קואיל מלכון דוחמד מג'נייר בסיס קאטו הונספְּרָה פְּרָמָה פְּרָמָה גְּרָגָן, רק נכסמהה מסוי נקאנט. וגונא

שו"ת מלמד להוציא (ח"ג ס"ח)

שאלה: כה נשא נכרית ביציפלעה וילדה ממנה בן ונימול מות הבן. ועדת הנכricht לבה נוקפה שאינה באוטו דת כבנה, וורוצעה להתגיר ולישא את הכהן כדת משה וישראל, ויש לחוש שגם לא יאהה ב"ד לגיר את הנכricht שתחלה ותשתגע, אין עישן. תשובה: תחליה יש לחקר אויז איסור גדול יותר אם הכהן נושא גיורת או אם נושא נכרית ונ"ל פשוט דיוטר יש איסור בנכרית, ואין לי להאריך בזה חרא דיש הפסד דכל זרעו נקרים ועוד כבר העלה מו"ר מהר"ס שיק בתשובותיו אה"ע סי' ל"ז וס"י קנ"ה דיש בנישואין נכרית איסור דאוריתא וחיבר ברת משא"כ בכהן שנשא גיורת שאנו לכל היותר אלא איסור לאו. וא"כ כדי להציג את ישראל מאיסור חמור בוראי טוב שיגיירו האשנה הנכricht. אמנם יש לפקפק על זה דהא לא אמרין חטא בשל שיזכה חברך, ואמרו בביברות דף ל' ע"ב הבא להתגיר ואינו מקבל עליו אפילו דבר אחד אין מקבלין אותו, וא"כ הרי הנכricht גם בשחתגיר צריכה לצעת מבعلاה והיא רוצה לנכuso, וא"כ אינה רוצה לקבל איסור גיורת לכהונה והיאך מקבלין אותה כדי לזכות הכהן

שלא יעשה איסורה רבה. ויל' דברמת אם אומרת בפירוש שאינה רוצה לקבל מצוה זו אסור לקבלה, אבל בגין' הר' אינה אומרת כן בפירוש, וא' אף שאנו יודען שתעבור על איסור זה, מ"מ בשליל תקנת הכהן ובשליל תקנת זרעו מקבלני אותה. גם יש לומר דרוקא אם מקבלין הגר משום תקנה דידי' צריבין לומר לו או תקבל כל התורה יכולה או תשאר נכרי כמו שהיא עד עתה שהנכרי אין לו עונש אם איינו מקיים המצוות. אבל אם אנו מגידין אותה משום תקנתא דישראל ורק מوطב שתתגיר ולא יופס ורעו ישראל ולא יתחייב ישראל כרת על ידה, אף שיעשו שניהם איסורה זוטא, דהא עכשו לא-di שהישראל עושה איסורה רבה אלא שגם היא עשו איסור שמכשולת את ישראל. ובפרט בגין' יש עוד לחוש שם תשוגע האשה מחמת שאין מקבלין אותה, יה' חלול השם ח'ו שיאמרו שישראל אין מרחמן על נכritis... אמן אף שמקבלין אותה לגירות אין לסדר לה קידושין עם הכהן דויתר יש איסור אם נשא גיורת שהיא כוונה ע"י קידושין משלא ע"י קידושין... גם מתחלה יאמרו לה שם רק רוצה להתגיר מפני שבנה יהודי היא טועה שבנה אפילו נימול איינו היהודי אם לא נתגייר בגין' גטן. ואם בכלל זאת רוצה להתגיר מפני שמאמינה באלקוי ישראל יכולין לגיר אותה... ויש להזהיר את האיש (ואת האשה) שיזהר היטב בדיני נדה וטבילה, כי בלא"ה יפסיד ע"י הגירות יותר ממה שיירוח... .

שוו"ת אחיעזר (ח"ג סי' כו ס"ק ו-ז)

ב"ה, בחורף תרע"ב. בנכritis שניסת לישראל בדרך ציוויל' וכעת באה לפני מעכ"ר ורצונה להתגיר וצדד רומעכ"ת שי' אולי אפשרי להקל כי אם לא יקבלוה לגירות ב"ד כשר בדי לטבילה וקבלת מצות תלך לבי' של רעפארמער והגירות לא הי' שם כדת... (ו) ולענין הילכה, בפשטו נראה שאין לב"ד כשר לקללה לגירות, כיוון שכונתה לשם אישות וגם אחר שנתגיירהASAה אסורה לו, מצד נתען על הנכritis ונתגיירהASAה שלא ישנה, ומה שחשש מעכ"ת שמא תבוא לפניו רעפארמער אמרת הדבר שהוא חשש גודל שאצל רעפארמער לא תה' הגירות כדת... וגם דעתם קובלת המצאות אם מפורשים של רעפארמער בדעתותם הכוונות, הרי אין זה קבלת המצאות... מ"מ אין לנו לחוש לויה ועל הב"ד כשר להזדקך רק באופןים המבוארם בפסקים להילכה, וגם אין לצדרא להתריר איסורה זוטא כדי שלא לעבור ע"ה איסור חמוץ, וכן אמרו בירובין ל"ב, וכמ"ש"כ המהרשד"ס לצדרא בכח"ג וכמ"ש"כ ג"כ בשוו"ת מוהר"ח צאנן, והנ' נאמר דעתנו הרבה לכתלה איסור דרבנן כדי שלא יעבור על איסור דבא על הנכritis דע"י נשואין הוי בפרהסיא ואיסור מה"ת, דהא בגין' דיש לחוש בו בוראי שלא תשמר פתחי נדה וטבילה ויה' בועל נדה בברת... (ו) והנה אחריו הרעוואלווציע /ההפקה/ שהיתה בימי המלחמה הגדולה שהותר הגירות וגם הוכר על פי חוק ונימוסים נשואין אורחים, נשאלתי בכיווץ בו איזה פעמים, בנכritis שניסת לישראל בציוויל' עיה ורצונה להתגיר ולהנשא בחופה וקדושים, באמרים שרוצים לגדל את בניהם ע"פ דת ישראל, וגם אמורים שם הב"ד לא יקללו לגירות ישתרם הבעל, אם יש להתריר לכתלה, וראיתי בשוו"ת טוב טעם ודעת מוהר"ק מהגאון מוהר"ש קלוגער בס"ר ר"ל שהעליה להקל ולהתריר לכתלה בכח"ג, ונסתיע ע"מ' המהרשד"ק סי' קכ"ט ומד' הרמ"א סי' קע"ג סי'ה, אף שלא דמי דחתם בפנוי" מ"מ הא לחדר דעתה ומ"מ כדי שלא תצא לתרבות רעה מתריטים מה"ט יש להקל גם בזה. כיוון שאם הי' רוצה הי' משתمر. ונראה מזה דכונותם לש"ש יעוי"ש. וממצאי יסוד לויה מתשובת הרמב"ס פאר הדור סי' קל"ב... ולא נתברר בדברי רבינו אם הוא רק מרדין הנתען על השפה או גם מצד הגירות, דמלשון השאלה נראה שהיא גוי. אבל בתשי' הרמב"ס נראה רק מרדין נתען על השפה, ועד' הגירות לא זכר כלל, ואפשרashi' גם לטבילה וקבלת מצות. עכ"פ מפרש בדי' הרמב"ס דמנפנ' תקנת השבים יש להתריר גם בשפה ומוטב שיأكل בשער תמותות. וד' הרמב"ס יstor גדור... עכ"פ הר' מפרש בדי' הרמב"ס הוראת הגאון מוהר"ש קלוגער שמרמה דין שפה לדין הרמ"א /אה"ע/ בס"י קע"ז סי'ה בפנוי' וכל דאייכא תקנת השבים וחושש שלא תצא לתרבות רעה יש להתריר, וכל זה לענין דין הנתען על השפה מצד דין איסור דלוות שפטים, אבל מרדין קבלת גירות לא שמענו מד' הרמב"ס, וחילוק יש ביןיהם, נתען על שפה האיסור עלייו ואמירין מوطב שיأكل בשער תמותות, אבל בקבלת גרים לשם אישות הר' זה דין לנבי' הב"ד שאין לב"ד לקבל המתגירים לשם אישות והוא כמו חטא בשביל שיזכה חברך, מ"מ נראה לדין כיון דגס אם לא תתגייר הר' תשאר אצלו בגויה א"כ אין כאן לשם אישות, ובפרט למ"ש"כ להסתפק כי באמורת שכונתה לשם גירות לש"ש ואין אומדנא דמוכח להיפוך מקבלים אותה, ועכ' נראה דלפי דעת עני' בגין' יש מקום להקל ולסמן על הוראת הגאון מוהר"ש קלוגער ז'ל.

שות' אחיעזר (ח"ג סי' כח)

עש"ק שופר תרצ"ד. עד מה שנשאל שיקרו מקרים לדאכונו, שנושאים נשים נכריות יש להם בנים ובנות ובאים אח"כ להתגיר ויש גם כהנים שנושאים נשים נכריות.... ועד הגירות בכלל שנחנו לגיר את הנשים הנכריות שנשאו לישראל, אשר באמת מצד הרין אין ראוי לנגיון, בין שכונתן לשם אישות וגם אחרי הנושא אין אסורה לו... במקום אחר צדרתי להקל ומצאת יסוד לזה בתשו"ר הרמב"ם פאר הדור סי' קל"ב, וכן פסק בתשו"ר טוב טעם ודעת מהגאון ר' שלמה קלוגר הלכה למעשה, אולס דא עקא שאין קבלת מצות אחריו שהוא אומדן דומח שלבם כל עם ויתנהו בחולול שבת, באסור נהра נבלות וטריפות, כמו שתכתבתי במכתבי הקדום. וכבר התעורר בזה הגאון מוה"ר יצחק שמלקליש בספרו בית יצחק חי"ד והעללה להלכה שאין לב"ד כשר להזדקק בזה.

שות' מלמד להועיל (ח"ב י"ד סי' פה)

לענין קבלת גיורת הנשא ליהודי כבר הבאתי לעיל בשם הש"ך רהכל לפי ראות עיני הב"ד וע' בית יצחק י"ד ח"ב סי' ק. והנה בזמננו י"ל בין דיכולה להנשא ליהודי אף בגויה ואם אין מקבלין אותה היהודי יש אותה ביציפילעהו / בנישואין אורחותם, ועוד שאם לא יוכל אותה רב י"א תלך אצל אחד מהחדרים שמקבלים גיורתם בעלי טבילה כב"ד וככלי קבלת מצות, ואו תהיה נחשבת לギורת אף שהיא נכricht, מוטב לאחיזו הרע במיינט ולקבלת אם תבטיח שהיא מתגירה / מתגירת / לשם שם ושתקיים כל המצות ובפרט מעט שבת, נהра ומאלכות אסורות וכו'... וגם את בעליה יהירו שלא יקח את אשתו כי אם בשידוע לו שתקיים כל אלה, דבלא זה הקלקל יתר על התקoon, דרך משל אם יבעול נהרה גויה איינו מחויב כרת אלא מדברי קבלה, ואם מתגירה הוא מהויב כרת מראורייתא. ואם גם הבעל מעיד אחרי האIOS שאשתו מתגירת לש"ש אווי יש לקללה באופן הניל. ואם אפשר לחקר אצל אנשים אחרים שאותם נוגעים בדבר שהיא רוצה להתגיר באמת ובלב תמים, מה טוב.

שות' שרידי אש (ח"ב סי' עה)

ובדבר השאלה שבאה לפני כת"ר באיש אחד שגר עס אשה גיורת מתגירה ע"י רב אחד והגior – היינו הטבילה – היהת רק בפני אשה אחת, ועכשו רוצה הבעל שתתגיר עוד פעם בפני ב"ד של שלשה כדין תורה. ובכת"ר חושש לгиירה עוד הפעם מטעם הנטען על הנכricht, שלכתילה לא יכнос. והנה, לאחר שביארנו שהగרות שלא בפני ג' אינה גרות, עליינו לברר אם מותר לغيירה אחרי שכבר גר עמה כמה שנים והיא נשואה לו בערכאות והם חיים כאיש ואשתו. בדבר זה כבר נתחבטו גוזלי הדור העבר, והרבה גדולים אסרו... שאיפלו בא עליה לא יכנס לכתילה... והנה הגאון בעל פרי השדה ח"ב סי' ג' כתוב להקל אם גרו יחד קודם גירות, דאו יש לתלות שכונתו לשם שם, בין דבלאו הכיו' ייחד ועי"ש שהביא כן בשם ספר שות' ישא איש, להקל בזה. ובאמת סברתו זו אינה נכונה, דבודאי י"ל שהיא מתגירת מפני הבושה שלא ידקהה בנ"י, וגם כדי לחפות על בעלה. וכבר העירו האחרונים על כך... מ"מ נוטים הרבה גדולים להקל במי שנשאה בערכאות, שהיא יכולה לעכבו שלא ישא אחרת, שלא תרצה להתגרש ממנו, וא"כ הוה שעת הדחק דכרייעבד דמי... והאחרונים הביאו מש"כ הרמב"ם בפאר הדור סי' קל"ב, שהתר לשות שפהה שהי' נטען עליה ממש מוטב שיأكلו בשור תמותות שוחטה וכו'... וכן בשות' טוב טעם ודעת מהדר"ק סי' ר"ל התיר לגיר... וכן הגאון מרן רח"ע וצ"ל בשות' אחיעזר ח"ג... וגם הגאון הקדוש בעל דברי חיים שם, כתוב, שלא לעשות מעשה אלא בהסכמה חכמים. והעיקר שעריכים לדעת שהיא תאכל אולם בדברי חיים שם, כתוב, שלא לעשות מעשה אלא בהסכמה חכמים. ולגירוש כהורות הגאנים הניל ולסדר להם קדושים כדין תורה. אבל אם ברוי לו שלא תקים את המצוות האמורות אין לגיר אותה בשום אופן. וכן לפאי דעתך על כת"ר לקיים דברי הגאון הקדוש מרן בעל דברי חיים ולהתנייע גם עם חבריו הרבניים במינכן.

שות' אגרות משה (אה"ע ח"א ס"י כז)

בנשוי לנכריות ונגירה אם מותר לו לישאה ט"ז טבת תש"ב. לרבות אחד סמוך לפיטסבורג... אך עיקר הנידון הוא על עצם הגרות ש策ריך שתתקבל אליה כל המצוות והאיסורים שבתורה וכן אף התקנות דרבנן ואם לא אין מחייבין גם אינו גורות, ובכן אף שכין שכבר ח' שנים יותר שהיא אשתו וודעת שלא יגרשה אף שלא התגיר, מ"מ אולי יש סבה אחרת שמכיריה להתגיר ובין שrok בשבי' הסבה מתגירת יותר נתה שאינה מקבלת המצוות שזו מעכוב ואין הגרות כלום. ובפרט שבעליה היהודי הוא פרוץ באיסורים כלול שבת ונדה וכדומה ותחשוב שאין לה להיות טובה מבעללה היהודי והוא כא"ס שאינה מקבלת המצוות שבעללה פרוץ בהם. אך אולי אם תסבירו לה שהיא צריכה לקבל כל מצות התורה ולפרט שמירת שבת ונדה וכדומה ולא תשגיח על בעלה, ואם לא תקבל אף שתרמה להרבנים שמקבלת לא יהיה הגרות כלום ותבטח שתשמור כל דין התורה ולא תשגיח על בעלה וחבריו אולי נחשך קבלה והוא אף שג"כ אין לקבל לכתלה ואין רוח חכמים נוחה כיון שאין לשם שמיים עכ"ז היה גרות ויש איזה רבנים שבשביל איזה צורך מחייבין ולא אייפת להקרא הדתיים.

שות' בניין ציון (ס"י קמט)

ב"ה אלטאנא, יום ד' כ"א איר טרטז' לפ"ק...
ומה שרצה מעכ"ת נ"י להוכיח שיש להקל על מה שמקילין בנשואה לו בנסיבות שתשאר אצלו לאחר גירותו לענד אין למצוא גם מזה היתר... דמן הדין אין לישא אותה אבל אם נשא Hari ציון דפסקין כמ"ד כלם גרים הם... וכבר נשאלתי על הוואספרי, ואע"פ שמקל מוקם גם בזה יש איסור לקבל להגירות אחר שנראה לנו שלא נתגירה רק ממשום נישואין, מכ"מ גם בזה יש ללמד וכות על המקילין שסומכין עצם על מה שכ' הב"י ב"ד (ס"י רס"ט) הביא הש"ץ שם דאם לפיראות עני ב"ד סופו שי"י גור לשם שמים מקבלין אותו אף שעתה עשו מה שמוסם דבר אחר, והביאו ראי' מהלך קובל הגור שבא להתגיר ע"מ שיעשה כהן הגדל, ואע"פ שגם כזה לא נחה דעתו וכבר השבתי על ראי' הב"י ואכ"מ מכ"מ יש מקום סמיכה להמקילין שהוא תלוי בעני הדינים.

שות' מלמד להועיל (ח"ג ס"י י)

תשובה: לענין שאלה איראי לקבל גיורת שכבר נשאת לישראל בגיןה ע"י ערבות... והביא שם בשם חכמי ארץ ישראל שפוסקים ציון שכבר זהה בנימוסיהן היו כדי עבר וכensus דאין מוציאין אותה מידו (ע' יבמות כ"ד ע"ב) עי"ש באריכות. וזה דעתן הקלושה נטה, ובפרט דרבנית יצחק לא מירי בגונא שנשאו כבר בערכאות ואולי גם הוא היה מודה להקל באופן זה. אמנם נ"לadam היא כבר מוקדם שנשאת באה אל הרוב להתגיר והוא דתא אותה מפני שראתה שנתגירה לשם אישות או גם אחריו בן לא יקבלה עוד, ראל"ב כל הנכריות שאין רוצין לקבלן יילכו ונשאו בציוילעה ויאמרו שאח"כ הרבניים בע"כ יענו Amen. גם بلا זה אם יתרבו המכשולים שבני ישראל ישאו נכריות, יהיו הכרח לעשות גדר שלא לקבל גיורות כאלה. מובן מאליו ש策ריך לזה הסכמת כל הרבניים היראים (והכרעת ועד הרבניים).

ו' משיב פוד גזון פוד פוד פס אכחים ממה אם פפי' מומס "אליזונעטען" אטאג נמאז'ר ומחל
וואל כמיהה להגירות הס' יט פלי' נסוקק לת' זמגן
פאל נוי לאיזל מה בכען גדר מטב מלופחות כי הס
חפנוי פץ לא יהכל פיז וגוכ' וודא כס נזרח כי גזענד
ויל' פוי נגידוח ניריה פק' נטפו מתנירוח לנט' טכטיג'.
ויל' טנאט' צטטח פיט מחריז האלי פסק א' כי פיט' הס
ויל' עלבונ' צטטח חס' צצ'ר חיקון לט' חתמי' אַנְגָן קו'
ויל' טטטט' צצ'ר' ותרנו זומר נטלי וטולטט' צחצ'ן
ויל' צטטח' צטטט' טנט' צחטניין, וצדר' יודע טנטטט'
טט' נס מיל' פינעם הס' קליס וטט' מזקינטס טנטט' ויל'
אצ'ר' טט' גטלו', ויל' גני' טרומ' צהלו' גט' חנוקל
ה' ייס' למץ' צטטח, וגוכ' פיק' וטדי' נטלו' גענאל
'ו' מזחין טפ' זטז'ק' זכמ' מטול' מל' פיק' כ'
טגע' וועל' ז' אַטְמָנוּ צטטט'ו' לטפ' וטט' וט' נטט'

(ז' ג' י' א')

ט' ג' א'

BETH DIN TZEDEK **בֵּית דִין צְדָקָה**
OF THE ORTHODOX **לְפָנֵי מִקְדָּשָׁת הַאֲשֶׁרְנוּת**
JEWISH COMMUNITY **שְׁנִינוֹת יִשְׂרָאֵל הַחֲדָרוֹת**
26A STRAUSS ST. **מַעֲרֵךְ יִשְׂרָאֵל תּוֹכְבָּא**
JERUSALEM **דְּרוֹם שְׁמַרְיָה אַתָּה נ/26**

P.O.B. 5006 FAX 02-6221317 TEL 02-6246345 02-6252808 טל. 02-6221317 ס. 5006 ס. 5006

על קדושת ישראל גוי קדוש

ויהי שם כי עד עת־הנישואין מ־שׁאול למלחתו עם נביית ורחל, כי בגב תחנית מעס שיראל הוא דבוריות אחריו, ורבים נחתעו בינוין זה מלעשות צעד חצאו כיה, ועתה כאשר יתברך יתברך לנו רבב־ממשוע בענין־זשאים בקהל ישראל ואני חתיכנו נס במשפטות רודידות מחוץ תקונו שתרנו.

ועל כן אנו מזהירים כי דבר זה הוא נגד דעת תורה^ה, שמדובר אין פועלים להרגות גרים, ויש בפערואה ואת לקרב סכנת כליל.

בזאת פונים אנו גם אל כל הרובנים הנאים יושבי עיל מדיין וראשי יישובות שליל'יאר', של לחתמת באסיפותיהם דוגמת האסיפה השנתיתימה בארא'ה' בעשבוע שיעל'ע', ואפי' כוננות לתקון בעניין יזר להכלכה, כי מוקדים נמקום אדור ומקליים במקומות אחר, גורמים מכשול מהר, והממשלה אותה תחרה".

ולשומעים יונעם ותבוא אליהם ברכות טוב.

הכרח בחרדה על קוזחת עם ישראל גוי קדוש, הניד"ץ דפעריה'ק ת"ו ה' כסלו תשס"ח לפ"ק

As pointed out, circumstances applying to the concept of "conversion for the sake of marriage" are different today from what obtained in the days of the Talmud and post-Talmudic periods down to our age. We must therefore make clear to the applicants the Halachic requirement of conversion, namely total commitment to observance without reservation. It should also be pointed out to the applicants that under no circumstances are they to undergo a conversion which is invalid in Jewish law. As violently as we disapprove of mixed marriage, it is still the lesser evil than a spurious conversion, which has no significance in Jewish law and only spells deception and self-delusion.

R. Melch

Schächter